

[Statsministeren.]

endnu en gang, selv om man har anmodet mig om det. Jeg vil derimod bare sige, at hvad jeg har sagt om dette udadtil, det er også noget, jeg står ved her i tinget, og det er synspunkter, som jeg tør sige at regeringen står bag ved.

Men lad mig tage et par ting alligevel. Det blev nævnt, at De europæiske Fællesskaber på deres udenrigsministermøde for nylig også behandlede hele Spanispørgsmålet. Det gjorde de bl. a. på grund af et dansk initiativ. Vi kender alle, hvad resultatet blev, nemlig at man nedfryser kontakten mellem EF og Spanien, og det er vi fra dansk side godt tilfreds med.

Endelig en lille detalje angående denne fodboldkamp, der skal være meget snart dernede i Barcelona. Jeg har egentlig ikke sagt noget om, hvorvidt andre skulle gøre det ene eller det andet. Der er en journalist, der har spurgt, om jeg selv ville rejse derned, og så sagde jeg: nej, det vil jeg ikke.

Hr. Hilmar Baunsgaard var inde på nogle EF-problemer. Hr. Hilmar Baunsgaard spurgte, om der ikke også burde have været sagt noget i min åbningstale om spørgsmålet direkte valg til EF-Parlamentet. Hertil vil jeg sige, at der skal snart her i folketinget være en helt speciel debat, sådan som vi har vedtaget, at der skal afholdes mindst 2 specielle udenrigspolitiske debatter i hver folketingssamling. Her vil regeringen give udtryk for sine synspunkter, og vi vil til den tid også få den debat i folketinget, således at vi kan vide, hvilken holdning det danske folketing indtager i spørgsmålet om direkte valg til Europa-Parlamentet.

Hr. Hilmar Baunsgaard var også inde på den fælles landbrugspolitik i EF. Jeg er i princippet helt enig i det, hr. Hilmar Baunsgaard sagde, nemlig at det drejer sig om at bevare de fælles landbrugsordninger, og det drejer sig om at bekæmpe de nationale støtteordninger. Der er ikke andet at sige til det, end at det også er regeringens politik, som vi også vil give udtryk for i de forhandlinger, som også i den kommende tid vil finde sted omkring EF-landbrugsordningerne.

Hr. Hilmar Baunsgaard var også inde på emnet økonomisk demokrati og harcelerede på en udmærket måde over, at det skulle være LO, der havde bestemt, hvilken hold-

ning regeringen og socialdemokratiet skulle have til denne sag. Det skal ingen hemmelighed være, at der i fagbevægelsen var nervøsitet for, at hvis man lavede det, som normalt forstås ved en kommission, ja, så var der måske risiko for, at sagen blev syltet, som det hedder, at kommissionen kunne blive en syltekrukke. Det er da en naturlig, skal vi sige angst at have, og den havde vi megen forståelse for. Netop på den baggrund sagde vi følgende: det, det drejer sig om, er at tilrettelægge et undersøgelsesarbejde på en sådan måde, at det kan få en relativt hurtig afslutning og også kan sættes i direkte forbindelse med den problematik, som dette folketing gang på gang beskæftiger sig med, nemlig indkomstpolitikken, hele spørgsmålet om indkomstudviklingen og formuedannelsen.

Nu kommer hr. Hilmar Baunsgaard og siger, at nu vil man altså ned sætte en arbejdsgruppe, men det er forkert at knytte en sådan arbejdsgruppes arbejde omkring ØD specielt til én bestemt overenskomstsituation. Det har vi i og for sig ikke besluttet, at det skal være noget, der knyttes til én bestemt overenskomstsituation. Det, vi har sagt, er, at det har relation til indkomstudviklingen, og så bør arbejdsgruppen beskæftige sig med ØD og medbestemmelse, formuedannelse, kapitaldannelsesproblemet og igen indkomstudviklingsproblemet på en sådan måde, at man kan drage nytte af det også i folketinget, når forskellige former for indkomstpolitiske initiativer måtte blive aktuelle i dette ting. Der er altså ikke nogen speciel tidsmæssig binding. Det vil vi senere vende tilbage til, når vi formulerer arbejdsgruppens kommissorium.

Jeg er i øvrigt enig med hr. Hilmar Baunsgaard i den meget positive bemærkning omkring ØD. Det er jo en af de interessante ting, der er sket, siden den tidligere socialdemokratiske regering fremsatte sit forslag her i tinget, nemlig at flere og flere ansvarlige politikere bliver mere og mere positive over for ideen om økonomisk demokrati. Hr. Hilmar Baunsgaard sagde, at ØD-tanken er et nødvendigt perspektiv i et moderne industrisamfund. Jeg kunne ikke sige det bedre.

Hr. Gert Petersen var også inde på spørgsmålet om ØD. Jeg tror med det, jeg har sagt, at jeg også har svaret hr. Gert